

Изъ цѣлиятъ Полуостровъ върлували войни. Тогава около 280 год. отъ къмъ сѣверозападната страна дошли Келтитъ и прѣзъ Македония минжали въ сама Гърция; 20,000 мъже се отдѣлили въ Дардания отъ главната войска и вѣроятно прѣзъ Софийското поле и попоследнитѣ „Траянови“ врата проникнали до брѣговетъ по Пропонтида, която обаче оставили на слѣдующата година 279, слѣдъ едно съвършенно опустошение, съ цѣль да прѣминжатъ въ Азия. На пролѣттята 278 год. кралъ Комонторий съ остатѣцитъ на орѣдѣлата при Делфи войска, навлѣзълъ въ Тракия, разбилъ Гетитъ, Трибалитъ и се заселилъ въ земята. При южнитъ поли на Хемъ се намирала Тиле, кралска столица на новата държава. Но вече слѣдъ 66 години подчиненитъ планински племена се възбунтували и развалили държавата, ослабена съ постоянни войни за грабежъ. Но храбритъ и войнственнитъ Скордисци завладѣли голѣма частъ отъ днешния Сърбия на двата брѣга на р. Морава и тамъ се запазили до дохожданието на Римлянитъ.

Въ времето на втората Пуническа война Римлянитъ се появили на полуостровътъ. Цѣли двѣ и половина столѣтия се изминжали, догдѣто Римлянитъ покорили земята на Тракоиллирийцитъ. Борбата била отчаяна. Много кръвъ се пролѣла, прѣди да се покорятъ Тракийскитъ племена. Въ 168 год. Македония станжала римска провинция. Дарданитъ и Тракийцитъ били покорени слѣдъ една осемгодишна война 78—71. Въ тази война Аппий и Клавдий загинжали въ Родопитъ, Каий Скрибоний Курнонъ се промъкналъ чакъ до Дунавътъ и подиръ една тригодишна война получилъ триумфъ. М. Лукулъ въ 73 год. разбилъ Беситъ и Одризитъ, привзелъ градътъ Ускудама, завладѣлъ гръцкитъ колонии при Черно море до устието на Дунавътъ и свършилъ войната съ единъ триумфъ. Отъ тогава Одризскій князь билъ задълженъ да плаща на Римлянитъ данѣкъ и да доставлява войска въ случай на война. Тракия, на която принадлежала и областъ Сердика (нарѣчена тѣй по името на Тракийското племе Серди